

[V. Hauch.]

det omfang, de er tilstede, det resultat, der er kommet ud af arbejdet.

Der er ikke ved den række ændringsforslag, som er anført i betænkningen, rørt ved de to lovforslags grundprincipper, undtagen måske på eet punkt, nemlig med hensyn til hotelsedlerne for danske statsborgere, men der er en temmelig lang række ændringsforslag. Jeg skal først omtale de ændringsforslag, der er stillet til forslag til lov om udlændinges adgang til landet.

Det første ændringsforslag drejer sig om en trykfejlsrettelse, idet der i § 3 i lovforslaget var kommet til at stå, at andre udlændinge, d. v. s. udlændinge, som ikke er visumtvang underkastet, kun kan opholde sig her i landet i 3 måneder uden særlig tilladelse og derefter ikke kan vende tilbage til landet, før der er forløbet 3 måneder fra den sidste udrejse. Det var i forslaget blevet til „6 måneder“ og er nu rettet til „3 måneder“.

I § 5 og § 6 er der foretaget nogle redaktionelle ændringer. I § 6, stk. 1, er der foretaget en lille redaktionel ændring for at bringe den anførte sætning i overensstemmelse med den formulering, der bliver brugt i forslagens § 2. Der stod i forslaget, som det blev forelagt, at en udlænding, „når han ikke er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler“, efter beslutning af politiet kan udvises af landet. Det er for at imødekomme et ønske om at få slettet ordet „subsistensmidler“ rettet til: „fornødne midler til sit underhold“, men jeg vil gerne præcisere, at der ikke derved er sket nogen realitetsændring, heller ikke i forhold til den hidtil gældende lovgivning.

Hovedbestemmelsen i dette lovforslag findes i § 8, hvori der gives bestemmelser om retsmidler, om hensættelse af udlændinge, og i den forbindelse har den højtærede justitsminister været overordentlig imødekommende overfor udvalget. Til § 8, stk. 1, er der foreslået en tilføjelse om, at den udlænding, der hensættes i forvaring, indtil der kan træffes beslutning om hans udvisning eller hans fortsatte ophold her i landet, ved sin hensættelse skal have underretning om, at han har adgang til at begære spørgsmålet om fortsat tilbageholdelse indbragt for retten. Derved er hans rettigheder i højere grad præciseret.

I den forbindelse vil jeg gerne nævne, at den højtærede justitsminister, som det fremgår af betænkningen, har udtalt, at det administrativt vil blive fastslået, at udlændinge, der hensættes under bevogtning, af politiet skal underrettes om, at de har ad-

gang til at sætte sig i forbindelse med deres lands herværende diplomatiske eller konsulære repræsentation.

Endvidere har justitsministeren imødekommet et almindeligt ønske hos udvalget ved at foreslå nedsat den frist, i hvilken en udlænding kan hensættes, uden at sagen bliver indbragt for domstolen, fra de 14 dage, der står i lovforslaget, til 10 dage. Den samme frist foreslås fastsat med hensyn til de udlændinge, hvis fortsatte hensættelse den højtærede justitsminister træffer afgørelse om. I denne forbindelse har det spørgsmål været rejst, hvorvidt det var rimeligt, også forsåvidt angår de hensættelser, der sker på den højtærede justitsministers ansvar, at indsætte en domstolskontrol. Dette spørgsmål har udvalget grundigt gennemgået og er kommet til det resultat, at det må kunne have sit forblivende ved det, som oprindeligt er foreslået i lovforslaget, idet det parlamentariske ansvar, en justitsminister har, må være tilstrækkelig garanti, så at der ikke i disse sager, hvor udvalget må give den højtærede justitsminister medhold, at der ofte kan foreligge særlige vanskeligheder, er nogen grund til at fastsætte en domstolskontrol.

Der har også i udvalget været ført forskellige diskussioner om bestemmelserne i lovforslagets § 9 om udlændinges adgang til at tage arbejde her i landet. Herom vil jeg gerne meddele, at den højtærede justitsminister har forsynet udvalget med forskellige oplysninger om sådanne udlændinges opholds- og arbejdstilladelse. I tiden efter den sidste krig var landet ikke blot oversvømmet af tyske flygtninge, som i denne forbindelse ikke var det store problem for os, men der kom samtidig en hel række af det, man kan kalde allierede flygtninge; af disse, som var et stort problem, har den højtærede justitsminister oplyst udvalget om, var der ca. 30 000 her i landet ved krigens afslutning. Der er meddelt opholdstilladelse til ca. 1 300—1 400 af dem, medens den store rest enten er rejst hjem eller udvandret herfra. I de tilfælde, hvor der er meddelt opholdstilladelse, er der også meddelt arbejdstilladelse, hvor det har haft praktisk interesse for de pågældende, d. v. s. hvor det ikke har drejet sig om børn eller uarbejdsdygtige personer, og de børn, der har fået opholdstilladelse, vil, når den tid kommer, naturligvis også få arbejdstilladelse. Det giver et billede af den udvikling, der har været på dette område, og udvalget takker den højtærede justitsminister for de oplysninger, som er tilflydt udvalget.

Jeg vil gerne på udvalgets vegne bede den